

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, ve věci žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu Městského soudu v Praze na postup dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 5/2017 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal toho, aby městskému soudu bylo přikázáno ve lhůtě 3 dnů od doručení rozsudku poskytnout žalobcem požadované informace, tedy v této lhůtě „vyřídit“ žádost o poskytnutí informací podanou dne 9. 3. 2016. K žalobě přiložil žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), v níž žádal o sdělení data narození a místa bydliště vedoucí kanceláře 59 INS městského soudu.

[2] Městský soud následně předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému soudu dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť pro vyloučení všech soudců městského soudu pro podjatost nelze sestavit senát. Jelikož žaloba na ochranu proti nečinnosti směřuje proti městskému soudu, je zde dle jeho názoru dána podjatost soudců působících na tomto soudě.

[3] Žalobce se k návrhu na přikázání věci jinému soudu nevyjádřil. Poznamenat však lze, že již ve své žalobě uvedl, že v duchu zásady *nemo iudex in causa sua* (nikdo nesmí být soudcem ve své věci) by měla být věc delegována jinému správnímu soudu.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil podaný návrh a shledal, že jsou dány podmínky pro přikázání věci jinému krajskému soudu.

[5] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Toto ustanovení upravuje případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Soudy se řadí mezi povinné subjekty dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Dle § 126 odst. 1 písm. l) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, předseda krajského soudu vykonává státní správu krajského soudu tím, že zajišťuje poskytování informací krajským soudem podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

[8] Žalobce ve své žalobě tvrdí, že městský soud v roli správního orgánu je nečinný. Tvrzená nečinnost, kterou žalobce v žalobě požaduje projednat, spadá do okruhu státní správy soudu (poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím), kterou vykonává předseda tohoto soudu. V rámci státní správy soudu však vykonává předseda soudu též úkoly státní správy ve vztahu k soudcům daného soudu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že kombinace těchto skutečností může zavdávat objektivní pochybnost o nepodjatosti soudců městského soudu v dané věci, a to tím spíše, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Všichni soudci městského soudu jsou proto v dané věci vyloučeni pro podjatost.

[9] V takovém případě nelze u městského soudu sestavit senát, který by mohl žalobu projednat. Jsou tak splněny podmínky pro přikázání věci jinému krajskému soudu dle § 9 odst. 1 s. ř. s.

[10] S ohledem na uvedené tedy Nejvyšší správní soud přikázal shora označenou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, neboť jde o soud, jenž má sídlo nejbližší k místně příslušnému městskému soudu. Přikázáním předmětné věci Krajskému soudu v Praze tedy bude nejlépe vyhověno kritériím rychlosti a hospodárnosti řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

